

■ МЕДИЦИНА

Коли лік іде на секунди

СТОР. 3

■ КОЛЕКТИВ

Першорядна тема – війна

СТОР. 4-5

■ ВЕЛИКДЕНЬ

Так як Воскрес Христос, так і розквітне Україна!

СТОР. 7

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

№ 13 (5602)
6 КВІТНЯ 2018 РОКУ

ПРИКОРДОННИК

України

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

«На п'ятірочку»

ПРОТЯГОМ ОСТАННІХ ЧОТИРЬОХ РОКІВ ПРОЕКТ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ЛІГА ОФЦЕРІВ» З ПРОФІЛАКТИКИ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СИНДРОМУ В УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ, ЩО ПЛАНУЮТЬ ЗВІЛЬНИТИСЯ, ОХОПИВ ПОНАД ШІСТЬ ТИСЯЧ ВОЯКІВ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ. ВІДТЕПЕР І ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБА СПІВПРАЦЮЄ З ЦЬЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ. ПЕРШОЮ ЛАСТІВКОЮ

В ЦЬОМУ ПЛАНІ СТАВ ТРЕНІНГ НА БАЗІ ПІВДЕННОГО РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ, ДЕ НЕЩОДАВНО БУЛО ЗІБРАНО 40 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ З РІЗНИХ ОРГАНІВ ОХОРОНИ КОРДОНУ, СЕРЕД ЯКИХ – ШТАТНІ ПСИХОЛОГИ, УЧАСНИКИ БОЙОВИХ ДІЙ, ЗОКРЕМА Й ТІ, ЩО ПЛАНУЮТЬ НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ ЗВІЛЬНЯТИСЯ ЗІ СЛУЖБИ.

ПРОДОВЖЕННЯ СТОР. 3

КОРДОН ЗА ТИЖДЕНЬ

1,828 МЛН осіб

оформлено встановленим порядком

140 осіб

затримано за незаконне перетинання кордону, зокрема 9 незаконних мігрантів

затримано товарів і вантажів, які незаконно переміщувалися через державний кордон, на суму

1,162 МЛН грн

■ КОРОТКО
ПРО ГОЛОВНЕ

**ПЕНСІЇ
ПОЧАЛИ РІСТ**

Відповідно до рішення Уряду у квітні всі військові пенсіонери отримають доплати до пенсій за січень – березень, а з травня Уряд розпочинає системну виплату вже підвищених військових пенсій. Про це повідомив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. Він провів нараду з Міністром соціальної політики Андрієм Ревою з метою оцінити поточну ситуацію в системі пенсійного забезпечення військовослужбовців.

«Я обіцяв військовим пенсіонерам, що ми розпочнемо підвищення пенсій. І ми це робимо. Головне, що ми врахуємо і січень, і лютий, і березень. Питання болюче – хотів би, аби з цим рішенням ми дійшли до кожного військового пенсіонера і віддали належне, – підкреслив Володимир Гройсман. – Важливо, аби до травня всі виплати були здійснені в повному обсязі. А з травня ми маємо вийти на системність підвищених виплат. Люди чекають».

У свою чергу Міністр соціальної політики Андрій Рева повідомив, що відповідно до рішення Уряду середній розмір підвищення пенсій становитиме 1500 грн. «Все буде проходити в плановому режимі. Немає сумнів, що поставлені завдання будуть виконані» – зазначив урядовець.

Постанова про підвищення пенсій військовим пенсіонерам є наступним кроком впровадження пенсійної реформи в Україні. Наприкінці 2017 року Уряд розробив рамковий проект закону з цього питання і передав його до подальшого опрацювання в Раді національної безпеки та оборони, адже будь-які питання військового спрямування згідно із законодавством потрібно погоджувати з цим органом. Разом з тим обговорення документа потребує часу. Саме тому в лютому Уряд схвалив рішення, яке дозволило вже зараз розпочати процес підвищення військових пенсій. Рішення є тимчасовим і діятиме до моменту ухвалення закону, який закріпить не тільки системне підвищення пенсій військовим, а й окреслить систему пенсійного забезпечення для військовослужбовців, які сьогодні проходять службу у силових структурах.

Пенсійний фонд з другої половини березня розпочав виплати перерахованих пенсій військовослужбовцям. Пенсії будуть підвищувати поетапно. На першому етапі, з 1 січня 2018 року, пенсії для військовослужбовців зростуть в середньому на 1500 грн, з 1 січня 2019 року – у середньому ще на 750 грн. А з 1 січня 2020 року – ще в середньому на 750 грн. Таким чином, за два роки військові пенсії зростуть приблизно удвічі. Зараз середня пенсія військових становить близько 2900 грн.

Сергій ПОЛІЩУК

■ СВІТЛЕ СВЯТО

■ МЕДИЦИНА

Коли лік іде на секунди

ПРИСУТНІЙ НА ПЕРШОМУ ВИПУСКУ ВІЙСЬКОВИХ ПАРАМЕДИКІВ, ЯКИЙ ВІДБУВСЯ У ВИШИ МВС, МІНІСТР ВНУТРІШНІХ СПРАВ АРСЕН АВАКОВ ЗАЯВИВ, ЩО КОЖЕН ПОЛІЦЕЙСЬКИЙ, НАДЗВИЧАЙНИК І ПРИКОРДОННИК ЗОБОВ'ЯЗАНІ ВМІТИ НАДАВАТИ ПЕРШУ ДОМЕДИЧНУ ДОПОМОГУ. ВЛАСНЕ, ТОМУ В УКРАЇНІ Й РОЗПОЧАВ РОБОТУ НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНИЙ ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ ПАРАМЕДИКІВ НА БАЗІ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ВНУТРІШНІХ СПРАВ.

– Сьогодні ми робимо важливу справу. Ми говоримо про парамедиків, але бачимо, що в строю стоять і поліцейські, і військовослужбовці інших відомств. Кожен із них повинен вміти надавати медичну допомогу, навіть не маючи медичної освіти, – наголосив Арсен Аваков.

Глава МВС повідомив, що наразі дипломи про успішне завершення курсу домедичної допомоги отримали 75 офіцерів, але це тільки початок. «На цьому ми не зупиняємося. Наступні в черзі на навчання – прикордонники», – підкреслив Арсен Аваков.

Міністр внутрішніх справ висловив вдячність усім партнерам за сприяння і зазначив, що відкриття центру стало можливим завдяки допомозі НАТО. Водночас Голова Представництва НАТО в

Дорогі друзі!

Світле свято Христового Воскресіння приходить в наші домівки як символ чистоти, оновлення наших душ і помислів, благополуччя і віри.

Святий Великдень несе нам довгоочікувану радість перемоги Сина Божого, спонукає кожного ще раз замислитись над вічними цінностями, дарує надію та впевненість у завтрашньому дні, поселяє спокій у серцях, наповнює їх любов'ю і добротою, укріплює віру та живить душу.

У цей день ми дякуємо Господу Богу за те, що у дні випробувань наші воїни відчують його захист і підтримку, даючи

відсіч ворогу. Відасмо шану всім тим, хто поклав своє життя за Вітчизну, заради свободи та миру на нашій землі.

Сердечно бажаю, щоб це величне свято наповнило ваші серця світлим почуттям надії і любові, подарувало щастя та добро. Бажаю Вам радості, здоров'я, добробуту, благополуччя і процвітання нашої рідної України.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Голова Державної прикордонної служби України генерал-лейтенант Петро ЦИГИКАЛ

Україні Александер Вінніков наголосив, що Україна є постійним партнером НАТО, і відкриття цього центру – чергове підтвердження того, що міжнародна спільнота підтримує нашу державу, результат багаторічної роботи, фундамент якої був закладений у рамках програми НАТО «Наука заради миру». «З початком російської агресії Україна стала активним учасником цієї програми. Ми пишаємося тим, що можемо підтримати цю ініціативу» – сказав Александер Вінніков.

Надзвичайний і Повноважний Посол Румунії в Україні Крістіан-Леон

Цуркану зауважив, що Україна на шляху прогресивних реформ та перетворень. «Це не просто відкриття центру підготовки парамедиків та випуск перших спеціалістів – це найвищий прояв підтримки України на міжнародній арені» – сказав Крістіан-Леон Цуркану.

Створення навчально-тренувального центру домедичної допомоги в Україні тривало два роки. За програмою НАТО було частково виділене обладнання для забезпечення стаціонарного та мобільного навчально-тренувального центру. Крім того, на базі SMURD Foundation – Мобільної аварійної служби рятування та реанімації – у Румунії спеціальну підготовку за стандартами НАТО пройшли 14 українських спеціалістів, які наразі й навчають наших офіцерів.

У період з грудня 2017 року по березень 2018 року 486 слухачів пройшли навчання за 48-годинною програмою, успішно склали іспит і отримали свідоцтво про підвищення кваліфікації з домедичної допомоги.

За матеріалами сайту МВС

■ РЕАБІЛІТАЦІЯ

«На п'ятірочку»

ПРОТЯГОМ ТРЬОХ ДНІВ В ОДЕСІ ТРИВАВ ТРЕНІНГ З ПСИХОЛОГІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ УЧАСНИКІВ АТО, ЯКИЙ ПРОВОДИЛИ ПРЕДСТАВНИКИ ГРОМАДСЬКОГО ОБ'ЄДНАННЯ «ЛІГА ОФІЦЕРІВ» ПІД ЕГІДОЮ НАТО.

Як відомо, війна залишає свій слід у душі кожного. Тож такі заходи допомагають бійцям віднайти душевну рівновагу, навчитися жити зі своїми спогадами, а оточенню – зрозуміти поведінку військовослужбовців. Бойовий стрес, що певною мірою зберіг життя і свідомість воїна в екстремальних умовах, у подальшому стає причиною дезадаптації і психологічної травматизації учасників бойових подій.

І цю ситуацію не можна лишати напризволяще, очікуючи, що минеться. Необхідний спеціальний тривалий період переведення психіки вояків з військового часу на мирний режим функціонування. Це поступове включення їх у систему соціальних відносин в мирних умовах, тобто період соціально-психологічної реадaptaції.

Тренер Віта Горбач: «Нині є такі групи військовослужбовців, які брали участь в АТО і досі перебувають у стресовому стані, на етапі виснаження, або у них ще багато адреналіну. Ми називаємо це емоційною піною. В них може бути як агресивна поведінка, так і апатична, коли їм нічого не потрібно, вони нібито все знають. Ми враховуємо, що це не особливість людини, а вплив фактора стресу. Починаємо їм про це розказувати, звертаємо їхню увагу на цей стан, розповідаємо, яким чином його можна поліпшити і вийти з цієї стадії. Як зменшити кількість адреналіну, в який спосіб можна швидко відновитися. Найголовніше – ми пропонуємо кілька варіантів і техник виходу зі стресу. А завдання людини – вибрати те, що їй потрібно, те, що спрацює в її випадку».

Тренерська команда – професіонали своєї справи. За словами учасників тренінгу, вони повністю занурилися в процес, а тренери так захопили їхню увагу, що час спливав, мов мить.

Психолог Наталя Орловська: «На початку тренінгу значна частина учасників була скептично налаштована,

але вже наприкінці першого дня занять навіть ті песимісти, які впродовж дня сиділи, занурилися у свої телефони, залюбки включилися в роботу».

І дійсно, на думку учасників, техніка викладення – проста та доступна. Вдало врівноважені теоретичні й практичні аспекти. Настільки, що вже ввечері першого дня заняття кожен мав змогу апробувати нові знання у своїх оселях, зі своїми рідними. А по закінченню занять присутні мали неабияку впевненість, що відтепер зможуть професійно допомагати своїм побратимам долати будь-які психологічні труднощі.

Психолог Могилів-Подільського прикордонного загону Тетяна Мельник: «На жаль, в наш час люди не звикли звертатися за допомогою психолога, вважаючи власні проблеми чимось особистим і прагнучи самотужки їх подолати. Здебільшого психологи самі виявляють людей зі зміненою поведінкою та пропонують їм свою допомогу. Цей тренінг – дуже корисний, адже він може стати своєрідним каталізатором і допомогти тим з учасників, хто перебуває у стресовому стані».

Тренінг включав у себе дебрифінг (психологічна бесіда про закінчення місії), тілесну терапію, масажі, психофізичне тренування, фізичні вправи, ігрову діяльність – спортивні командні змагання, психологічне тестування, інтерактивні лекції, індивідуальні консультації.

Більш детально про практичні методи психологічної реабілітації розповів кризовий психолог **Олег Марховський:**

«Ми показали учасникам тренінгу, як швидко вийти зі стресового стану, зокрема за допомогою методів тілесно-орієнтованої психології. Наприклад, м'язова релаксація – це сильне напруження всіх м'язів і після цього – повне їх розслаблення. Це парадоксальний метод: щоб розслабитись потрібно напружитись. Два або три цикли такої вправи дають повне психологічне розслаблення.

Дихальна вправа під назвою 5х5 також дуже ефективна. На п'ять ударів серця, тобто повільно, потрібно вдихнути і на п'ять ударів серця (чи 5 секунд) – видихнути. Для досягнення результату слід зробити п'ять циклів. Військові називають цей метод – «п'ятірочка».

Начальник відділу морально-психологічного забезпечення оперативно-службової діяльності Адміністрації Держприкордонслужби України полковник Володимир Столепченко: «Дізнавшись про те, що громадська організація «Ліга офіцерів» надає практичну психологічну допомогу силовим структурам, ми не могли залишитися осторонь. Адже досвід цієї команди чималий. Протягом останніх чотирьох років цей проект з профілактики посттравматичного синдрому в учасників бойових дій, що планують звільнитися, охопив понад шість тисяч вояків Міністерства оборони та Національної гвардії. Відтепер і ми співпрацюємо із цією організацією».

Так би мовити, першою ластівкою в цьому плані став тренінг на базі Південного регіонального управління, яке часто виступає хедлайнером різноманітних інновацій у Державній прикордонній службі України. Ми зібрали 40 військовослужбовців з різних органів охорони кордону, серед яких є штатні психологи, учасники бойових дій, зокрема й ті, що планують найближчим часом звільнитися зі служби».

...І хоча цей тренінг мав досить чітке гасло: «Шлях з бою до дому», по його закінченні всі учасники мали дійсно добрі, позитивні емоції і поверталися у свої домівки, якщо й з бойовим настроєм, то у найкращому розумінні цього вислову. А тепло Одеси, яке зіграло всіх по-весняному привітним сонцем, лише сприяло тому, аби, як радили тренери, розслабитися «на п'ятірочку»!

Олександр ЯКОВЕНКО

■ ГАРЯЧІ БУДНІ

РОСІЙСЬКІ БРАКОНЬЄРИ ПОПАЛИСЯ В ТЕНЕТА

Військовослужбовці Маріупольського загону морської охорони в українських територіальних водах Азовського моря затримали рибальське судно-порушника «Норд» під прапором РФ. На борту перебував екіпаж з десяти осіб, що мали паспорти громадян Росії, видані в окупованій Керчі, та п'ять тонн щойно вилонених морепродуктів. Перевірка встановила, що судно зареєстроване на тимчасово окупованій території АР Крим. Окрім цього, члени команди порушили порядок виїзду з тимчасово окупованої території України. Затримане судно відконтривоване до порту Бердянська для подальшого прийняття рішення. За рішучі та професійні дії керівник АТО на території Донецької та Луганської областей Герой України генерал-лейтенант Михайло Забродський вручив прикордонним морякам заслужені нагороди.

Олександр ТИХОНОВ

ФІНАЛ
ЄВРОБЛЯХОВОГО
БІЗНЕСУ

Оперативники Держприкордонслужби викрили схему незаконного ввезення в Україну транспортних засобів іноземної реєстрації та їх подальшої легалізації на території нашої держави. Копітка робота тривала більше року під процесуальним керівництвом прокуратури Волинської області, що дало змогу встановити усіх членів протиправної групи. До того ж – механізм незаконного ввезення в Україну з Польщі автомобілів польської і литовської реєстрації. При цьому зловмисники використовували підроблені контрольні талони з відмітками прикордонної служби і митниці про перетин держрубежу. Підтверджено незаконне ввезення через пункт пропуску «Ягодин» 131 транспортного засобу. Після формування необхідної доказової бази спецвідділом «Дозор» та співробітниками СБУ у Волинській області провели обшуки у приватних господарствах семи фігурантів справи. Як результат, повністю підтверджено злочинну діяльність і вилучено чотири незаконно ввезені транспортні засоби, 32 комплекти номерних знаків на автомобілі польської та української реєстрації, підроблені дата-штампи прикордонних і митних органів. Також знайдено окремі елементи відтисків і штампів українською і польською мовами, що використовувались для підробки різних документів, фальшиві печатки польських нотаріусів, більше тисячі бланків контрольних талонів, понад 60 польських свідоцтв про реєстрацію транспортних засобів, близько 60 пакетів документів на автомобілі, разом і фальшивки бланків доручень на право керування, поліси страхування, договори купівлі-продажу. Слідчі дії тривають, вивчається питання щодо додаткової кваліфікації злочинних дій учасників протиправної групи з урахуванням виявленої доказової бази.

Олександр ДЕМЧЕНКО

■ КОЛЕКТИВ

Першорядна тема – війна

АКАДЕМІЧНИЙ АНСАМБЛЬ ПІСНІ І ТАНЦЮ ДЕРЖПРИКОРДОНСЛУЖБИ УКРАЇНИ – ЦЕ ПОТУЖНИЙ ТВОРЧИЙ КОЛЕКТИВ, ЯКИЙ ДОБРЕ ЗНАНИЙ НЕ ЛИШЕ В РІЗНИХ КУТОЧКАХ НАШОЇ КРАЇНИ, А Й ЗА ЇЇ МЕЖАМИ. ПРО ТЕ, НАД ЧИМ ПРАЦЮЮТЬ МИТЦІ У ЗЕЛЕНИХ КАШКЕТАХ, ЯК ФОРМУЄТЬСЯ ЇХНІЙ РЕПЕРТУАР, ТА ЩО ВОНИ НАМАГАЮТЬСЯ ДОНЕСТИ ДО АУДИТОРІЇ, ЧИТАЧАМ «ПРИКОРДОННИКА УКРАЇНИ» РОЗПОВІДАЄ ХУДОЖНІЙ КЕРІВНИК АНСАМБЛЮ, ЗАСЛУЖЕНИЙ ДІЯЧ МИСТЕЦТВ УКРАЇНИ ГЕННАДІЙ СИНЄОК.

Спілкувалася
Аліна ДАНИЛЮК

– Геннадію Івановичу, насамперед цікаво дізнатися, як часто колектив ансамблю радує своїми виступами військовослужбовців, які безпосередньо охороняють рубежі нашої держави?

– До анексії Криму і початку бойових дій на Донбасі ми були найбільш гастроліючим військовим колективом, адже саме така наша особливість – ми прикордонники і виступаємо на передньому рубежі. І нині не перестаємо їздити на західні, північні, південні та східні ділянки кордону. Зазвичай ми гастролюємо не повним складом, а концертними групами.

Ще на початку 2014-го року, коли протистояння на Сході тільки почало

набирати обертів, ми були першим колективом, який поїхав у тому напрямку. Проте згодом ситуація стала непрогнозованою, тож нам довелося повернутися.

Практично в усіх концертних виступах ансамблю тема військового протистояння російській агресії – одна з найважливіших. Тому на концерті, де б він не проходив – чи то в Києві, Сумах або ж Маріуполі, звучить тема про наших вояків, які перебувають у зоні бойових дій. Цей репертуар виконується всюди.

Зазначу, що на концертах часто присутні місцеві жителі. Адже прикордонні підрозділи малочисельні. Тому якщо колективи Збройних Сил чи Нацгвардії можуть поїхати в будь-яку частину і там буде потрібна кількість глядачів, то у нашому відомстві тільки навчальні заклади мають таку кількість людей. Отже особливість гастрольної діяльності у тому, що ми виступаємо у звичайних клубах прикордонних районів. На наші концерти приходять і прикордонники, і військовослужбовці інших силових відомств, і, звичайно, – місцеве населення.

Пам'ятаю випадок, що трапився багато років тому, коли ми відкривали нові загоны, які з'явилися вже в незалежній Україні. Ансамбль виступив на площі міста перед п'ятьма тисячами глядачів. По завершенні концерту командир загону сказав: «Хлопці, те, що вдалося вам за один виступ, ми

робили б років п'ять». Адже ми, використовуючи поетичне слово, музику, танець розповіли про прикордонників – чим вони займаються, які вони люди. Тобто створили позитивний імідж. І це теж один із аспектів нашої роботи.

Немає різниці, хто глядач, бо всі ми люди, і переживаємо однакові почуття: кохаємо, сумуємо, радіємо, гніваємося, співчуваємо. Інша справа, що професія накладає свій відбиток і якісь емоційні прояви можуть бути більш яскравими. Наприклад, сум за рідними або полеглими побратимами. Тому свої концертні програми намагаємося робити такими, щоб всі отримали естетичне задоволення.

– Події на сході сильно вплинули на репертуар колективу?

– Звичайно. У нас з'явилось багато композицій, що відображають буремні події на Донбасі. Також ми виконуємо оброблені стрілецькі пісні. Проте більшість таких творів досить сумні. Нам, безперечно, надзвичайно шкода, що люди втратили можливість нормально жити, але в такій творчості вояки не знайдуть піднесення та розради, яка їм так необхідна. Адже бійці, які несуть службу у зоні АТО, постійно перебувають в емоційній напрузі, і їм потрібна розрядка. Тому ансамбль «розбавляє» свій репертуар ліричними та патріотичними композиціями, близькими кожному солдаткові.

До прикладу – пісня Юрія Полякова «Мужні слова»:

*Є у мене питання і, мабуть, не одне,
Є у мене бажання –*

*воно досить просте:
Хочу мирного неба, хочу райдужні сни,
Щоб наснились військовим –*

*тим, хто там на війні.
А в сирих палатках,*

*мокрих бліндажах
Сохнуть речі на збитих стелажах,
Чай кипить і вогнище тріщить,*

*І буває часом серденько щемить.
Прості слова... Тут немає плакатних
лозунгів – лише щирість, що бере за
душу.*

– Одним з основних завдань ансамблю є виховання патріотизму. Як саме це реалізується на сцені?

– Патріотична складова, безумовно, необхідна. Ми співаємо про прикордонників, про Україну. У нашому репертуарі є й народні пісні. Комусь вони подобаються, а комусь не дуже. Проте навіть ті, хто не є поціновувачем фольклору після нашого концерту починають наспівувати. Є, звісно, естрадні, ліричні й веселі пісні.

Людина, яка приходиться на наш концерт, хоче відпочити, відволіктися від буденних проблем, служби, а також згадати рідних. Глядач має релаксувати. Для цього й існують подібні колективи.

На концертах намагаємося прищеплювати почуття патріотизму та гордості за нашу державу, але робимо це ненав'язливо. Наприклад, концертна програма стовідсотково складається

з творів українською мовою. Таким чином, показуємо красу мови, викликаємо почуття національної єдності й гордості. У нашій державі, на жаль, багато років все українське принижувалося. А тут виявляється, що й ми можемо мати якісну музику й поезію. Це потрібно професійно показувати глядачу.

Проте ансамбль не цурається й інших мов, зокрема й російської, адже серед російськомовних громадян є справжні патріоти.

Отже, мистецтво згуртовує. Ми поєднуємо і патріотичні пісні, і народні, і лірику, а також легку музику. Це все пронизано любов'ю до рідної країни. У глядача після такого концерту лишається слід у душі.

– Геннадію Івановичу, розкажіть, будь ласка, як поповнюєте репертуар ансамблю, де знаходите авторів, нові твори?

– Вони потрапляють до нас різними шляхами: інколи замовляємо у професійних авторів, часом випадково натрапляємо на якісні твори. Буває, що автори з народу присилають нам свої вірші. Також пишемо й самі. У штаті колективу працює талановитий композитор заслужений артист України Олександр Бурміцький, котрий є автором близько ста пісень тільки для нашого ансамблю. Деякі вірші ми відбираємо на конкурсах, як от «Смарагдова ліра» чи «Коронація слова».

Хочу розповісти про Юрія Полякова, якого згадував раніше. Він не музикант, не поет, а бізнесмен, який із перших днів російської агресії на сході як волонтер допомагає воякам. Саме бойові події перевернули щось у його душі і він почав писати пісні. На сьогодні в творчому доробку Юрія близько 500 пісень. Вони різні, але їх об'єднує надзвичайна щирість. Пісню «Мужні слова» ми взяли в репертуар. Її презентація відбулася на концерті, присвяченому 25-річчю Національної академії.

Практично в усіх концертних виступах ансамблю тема військового протистояння російській агресії – одна з найважливіших. Тому на концерті, де б він не проходив – чи то в Києві, Сумах або ж Маріуполі, звучить тема про наших вояків, які перебувають у зоні бойових дій. Цей репертуар виконується всюди

– А як щодо талановитих артистів?

– На роботу до ансамблю беремо людей вже з музичною чи хореографічною освітою. Раніше згідно з наказом Міністерства культури штат можна було заповнювати талановитими учасниками художньої самодіяльності. Зараз цю норму скасовано. Звичайно, дуже шкода, адже наша країна багата на «самородки».

Наш колектив добре знають випускники мистецьких вишів і зазвичай самі приходять до нас. Навіть, якщо нема вакансій, просять прослухати, щоб ми мали на увазі їх у майбутньому. На нас працює репутація – 98 відсотків артистів ансамблю самі прийшли на прослуховування.

– Окрім обдарованої молоді Академічний ансамбль має чимало знамих зірок естради. Якщо можна, кілька слів про них?

– Насамперед хочу згадати заслужену артистку України Ніну Мирводу. Адже її знають не тільки прикордонники. Вона дає сольні концерти та виступає зі всенародно визнаними артистами. Спеціально для неї відомі композитори Олександр Злотник та Ніколо Петраш пишуть пісні. А поети-піснярі – Вадим Крищенко, Андрій Демиденко – складають вірші. Я душе пишаюся тим, що вона саме в нашому колективі.

Звісно, всі прикордонники знають Юлію Антипенко та заслуженого артиста України Максима Апостолова і чекають їх на концертах. Надзвичайно талановитими є вокалісти Юрій Ракул та заслужена артистка України Олена Лукашова. У нас професійний підбір виконавців, тому про них я можу говорити дуже довго.

– Геннадію Івановичу, розкажіть, будь ласка, про співпрацю ансамблю з народним артистом України Анатолієм Гнатюком?

– З Анатолієм Васильовичем я знайомий давно. Коли у нього виникла ідея створити власну програму, і він поді-

лився зі мною своїми планами, то ми з начальником ансамблю полковником Василем Неграєм подумали: а чому б не спробувати? Плідно попрацювавши, зробили програму, яку презентували 16 листопада 2016 року в Центральному клінічному госпіталі Держприкордонслужби.

Крім того, було багато зйомок на різних телеканалах, а по радіо звучать наші спільні твори. Наразі записано шість композицій, які транслюють на телебаченні.

Звісно, Анатолій Васильович бере участь у концертах ансамблю як запрошена зірка. Втім, він почуватися своїм і пишається співпрацею. До речі, прикордонна форма, яку йому подарували, викликала неабияку заздрість цивільних колег по театральній сцені.

Також ми співпрацюємо з народною артисткою України Оксаною Пекун. Торік поставили спільну вокально-хореографічну композицію «Цвіте терен». Записали пісню-дует, де до Анатолія Гнатюка приєдналася народна артистка України Валентина Степова.

Виступи із запрошеними артистами – це також популяризація відомства. Наразі пропозицій від народних артистів колектив має більше, ніж може втілити в життя. Адже насамперед є своя робота як прикордонного ансамблю. ■

■ за реальними подіями

Відрядження

Закінчення. Початок у №№ 27-34 за 2017 рік та № 12 за 2018 рік.

ЧАСТИНА VII

ОДИН ЗА ВСІХ І ВСІ ЗА ОДНОГО...

«Відповідно до наказу 200, це несанкціоноване порушення кордону озброєною групою. Важко озброєною. Право на стрільбу без попередження за рішенням старшого наряду. Все законно. Щоправда з нашими судами... Адвокат витягне. Якщо священик не відспіває. Оберт гвинта, пройшла десята доля секунди, думати треба швидше. Всі двісті бронебійних набоїв калібру 7,62, які зараз на озброєнні ВПС, заряджені в стрічку ПКМ Росенка. Кулемет без станка і при стрільбі по повітряних цілях – це дуже паскудно. Але маленький шанс напевне є. Збитий вертоліт повинен впасти на території України. Стріляти так, щоб до РФ не дотягнув. Інакше – спрацює їхня дипломатія і доказів порушення ДК у нас не буде. З високою імовірністю – велика війна. Але якщо пропустити – добром цей тестовий політ не закінчиться. Безкарність агресора розпалює апетит. Силуети стають на мікрометр більшими візуально. Часу на рішення критично мало. Сім АКС 5,45. Набої ПС і трасери. Без бронебійних. Навіть фарбу не подряпають. Зате мішені – просто те, що треба. Хлопці загинуть марно. Не варіант. Противник: Мі-8 не озброєний. Однак у ньому явно цінний вантаж. «Акула» і «Крокодил» з касетами під «нурси». Мінімум 24 ракети на борту. 48 – на вертоліт. Разом видадуть залп з 96 за лічені секунди. Зітруть усе, що над землею, і не тільки. Комусь одному з кулемета по пріоритетній цілі. Далі – вгризатися зубами в дно окопу».

Роздуми, на опис яких треба хвилини п'ятнадцять, насправді зайняли менше секунди. А далі – голосом:

– До зброї! Зайняти позицію № 2. Бігом! – Резервна позиція за півтора кілометра в тилу. Дасть Бог і не попадуть під роздачу... Зібрані як пружина хлопці, схопивши автомати, помчали. Всім було зрозуміло, що час для жартів закінчився. Роман з незначним жалем залишив недопиту запашну каву і кинувся до кулемета. На якусь мить оглянувся Іван.

– Наздожену! – крикнув офіцер, відповідаючи на невимовлене питання, і махнув рукою, підганяючи бійця. Хлопці ще не встигли зникнути в хащах, коли капітан поклав руку на плече старшого сержанта Росенка, який із кулеметом наготові та автоматом за спиною збирався чи то бігти вслід за всіма, чи вибирати позицію просто тут.

– Роман, залиш ПК.

– Іди до біса!

– Це наказ!

– Розкажеш прокурору. Найхитріший? Чи жити набридло? Відвись хлопців!

– Ти не...

– Все зрозумів. Зроблю в кращому вигляді. Ти ж з нього не стріляв, мабуть, ніколи, – судячи з того, як Роман виставляв приціл і готував зброю, він дійсно мав намір зробити усе «в кращому вигляді».

– Розберуся! – мало не зірвався на крик офіцер. Враховуючи довоєнну підготовку правоохоронних кадрів, нормально потренуватися в стрільбі з кулемета йому дійсно було ніде. Тільки залишати товариша практично на вірну смерть не готовий був ніхто. Часу критично мало. Гвинтокрилі машини не кваплячись ішли просто в напрямку прикордонного наряду.

Блискавичну суперечку прикордонників перервав Ігор «Гарик»:

– Готові прийняти бій. Наказуйте! – і звук п'яти затворів автоматів чітко пояснив: команда в зборі. Побачивши, чи, швидше, відчувши спиною, що щось не так, і зрозумівши причину суперечки, хлопці повернулися назад. Ніхто з них не готовий був залишити своїх.

– Стоп! Не відсвічайте. Відбій. Доповідаю керівництву.

Не треба бути екстрасенсом, щоби побачити картину прогнозованого бою за нових обставин. В кращому випадку збитий один вертоліт противника. І майже гарантовано знищений весь наряд. Надто дорого. Та й здебільшого не готові були українські військові зразка 2014 року приймати рішення, після яких батькам товариша доведеться пояснювати, чому так трагічно усе вийшло. Смертей і так навколо вистачало...

Блиск в очах хлопців згас. Разом з відчуттям страху зник азарт. Роман злегка підморгнув. Командир вирішив доповісти про ситуацію керівництву. Аж ніяк не для того, щоби зняти з себе відповідальність за рішення. Ні. Рішення він уже, очевидно, прийняв. Адже треба ще менше екстрасенсорних здібностей, щоби передбачити класичний для того часу наказ після подібної доповіді:

– Який, до біса, вогонь!? Спостерігати! Повторюю: вогонь не відкривати! Спостерігати!..

– Панове прикордонники, ви чули...

– Тьху!.. Так точно! – і ще трішки «відбірної» лексики, яку ми через елементарну літературну коректність не можемо відтворити на шпальтах газети.

Уже ніхто нікуди не поспішав. Роман, не випускаючи з лівої руки кулемета, правою знову узяв зі стола свою чашку з недопитою кавою. Іван спробував звести лінзи бінокля, щоби прочитати бортові номери. Ігор поставив на запобіжник і закинув за спину автомат. Капітан запалив витягнуту з деформованої пачки пом'яту, але ще цілком придатну, цигарку і зробив

декілька глибоких, жадібних затяжок. Російські гелікоптери, тиснучись майже до самої землі, пройшли просто над головами наряду через кордон. Там, у хащах з тієї сторони, їх, безумовно, чекає група прикриття, готова відкрити вогонь по нас. Але в цьому не виникне потреби, адже ворожі бойові машини, перетнули кордон і тепер уже в російському небі, тож наш закон і розуміння ситуації не дозволять нам натиснути на курок...

Січень 2018 року.

Бориспіль. Автобусна зупинка біля ОКПП «Київ».

– Рома! – обличчя втомленого після нічної зміни старшини Івана Красножона засяяло радістю. – Вітаю, пане лейтенанте!

– Ваня! – міцний потиск руки і чоловіки щиро обнялися.

– Ти у відпустку, чи нарешті до нас?

– Ні, цього разу повністю. Буду тепер тут, в адмінприваженні.

– Скільки часу бігав по місцях бойової слави?

– У Міловому – трохи більше року. Як сам? Ще не одружився?

– Зустрічаємось. Планую.

– Як рука? Ти тоді зв'язки добряче порвав...

– Нормально. Проїшов зараз на «Нові обличчя». Думає, що підтягнутися не зможу. Але нічого, витягнув. Знеболювальних, щоправда, довелося наковтатися перед екзаменом. Як наші, що чув про кого?

– Тарас Галайко на кордоні. Коли крайній раз зустрічалися, був лейтенантом. Одружився. Льоша Войцеховський, байкер – звільнився. Займається двигунами. Гайки крутить. У своїй стихії. Нарешті задоволений.

Чоловіки прямували до військової частини, дістаючи на ходу перепустки. Люди на зупинці зовсім не дивувалися емоційній зустрічі. Тут їм доводиться бачити подібне досить часто.

Володимир ПАТОЛА

**САМЕ ТАКИМИ
СЛОВАМИ 8 КВІТНЯ
БУДУТЬ ВІТАТИСЯ
УСІ ПРАВОСЛАВНІ
ХРИСТІЯНИ ТА
СВЯТКУВАТИ СВІТЛЕ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ.**

Свято Пасхи, за словами Святителя Григорія Богослова, – «свято свят і торжество з торжеством». Християнський Великдень установлений апостолами незабаром після смерті Ісуса на Хресті та його Воскресіння. За біблійним сюжетом Ісус Христос воскрес рано-вранці і це воскресіння супроводжувалося великим землетрусом – ангел небесний відвалив камінь від дверей Гробу Господнього. На світанку жінки-мироносиці Марія Магдалина, Марія, мати Якова, та Соломія прийшли з пахощами, щоб обмстити тіло Ісуса, але, побачивши відвалений камінь і порожній гріб, злякалися. Тоді схвилюваним жінкам з'явився ангел та сповістив про Воскресіння Господне.

У ніч на Великодню неділю в храмах звершується нічне богослужіння на спомин про Воскресіння Христове. Після Пасхальної молитви, освячуються великодні кошики, куди віряни складають паски, сир, домашні ковбаси, запечене м'ясо, хрін, крашанки й писанки.

Як говорить Святе Письмо, після Воскресіння Господа Нашого Ісуса Христа, Свята Марія Магдалина пішла до Римського імператора Тиберія, аби благовістити, що Воскрес Ісус Христос. У якості подарунка Марія принесла яйце. Тиберій не повірив розповіді про Воскресіння і сказав: «Це так само неможливо, якби це яйце раптом стало червоним». Від цих слів яйце вмить почервоніло. Саме тоді Тиберій і вигукнув «Воістину Воскрес!». Відтак християни фарбують яйця на

■ Великдень

Так як Воскрес Христос, так і розквітне Україна!

спомин про чудо, яке сповістило про Воскресіння Христове.

Напередодні великого свята Пасхи у Головному центрі зв'язку та автоматизації Держприкордонслужби провели заняття, на яких дітям розповіли духовні історії про Пасхальні події та навчали фарбувати і розписувати пасхальні яйця. На одне із занять завітали перший заступник начальника Головного центру зв'язку – начальник штабу ДПСУ підполковник Костянтин Могила та заступник начальника Головного центру з пер-

соналу – начальник відділу персоналу підполковник Ірина Шумська, які привітали дітей та долучилися до доброї справи.

Талановиті, освічені, розумні діти активно розмальовували яйця різними кольорами. Фарбуючи синьо-жовтими, промовляли зворушливі слова: «Так як Воскрес Христос, так і розквітне Україна», а червоними – мовили: «Так як Воскрес Христос, воскреснуть і наші воїни, які загинули, захищаючи нашу землю від ворога».

Багато наших військових віддали життя на полі бою, і в ці Пасхальні дні, а особливо у провідну неділю, ми молитимемося за наших бійців і збираємося відвідати їх могили. У ці дні треба молитися і за здоров'я усіх воїнів, які захищають Україну, адже молитва – це не прості слова, а реальна підтримка, допомога, розрада Бога, що потрібна кожному. ■

**Отець Юрій (ПАРФАНЮК),
військовий священик (капелан)
Головного центру зв'язку та
автоматизації**

■ Благовіщення

Радуйся, Благодатна, Господь з Тобою!

**7 КВІТНЯ ЗА ЮЛІАНСЬКИМ КАЛЕНДАРЕМ –
БЛАГОВІЩЕННЯ: ДВНАДЕСЯТИЙ ПРАЗНИК,
ТРЕТІЙ ЗА ЗНАЧЕННЯМ ПІСЛЯ ВЕЛИКОДНЯ
ТА РІЗДВА ХРИСТОВОГО.**

Його назва походить від грецького слова евангеліон – «добра, радісна вістка». Мотивом цього свята служать евангельські оповідання про добру звістку – благовіщення – Пресвятій Діві Марії, яку приніс їй архангел Гавриїл, сповістивши про те, що вона непорочно народить Сина Божого, зачатого Святим духом.

Святий Іоанн Золотоустий назвав Благовіщення «коренем свят», наголошуючи: долю подальших поколінь вирішило саме те, що Марія скорилася Божій волі. Адже Господь Вседержитель через архангела Гавриїла смиренно запитував у дівчини,

чи згодна вона стати Матір'ю Божою. З пошани до величі цього дня його святкування не скасовують навіть у разі збігу з Великоднем. Піст, якщо він саме триває, послаблюється.

Сцену Благовіщення зображали на стінах катакомбних храмів із середини II століття. Саме ж свято, започатковане близько IV століття, є одним з найдавніших у християнстві. Втім остаточну назву празник отримав лише у VII столітті. Службу до нього склав у VIII ст. єпископ Нікейський Феофан – один із найвидатніших богословів свого часу.

На Русь Благовіщення потрапило одразу після хре-

щення 988 року й відтоді дало назву багатьом храмам, наприклад, при Золотих Воротах у Києві за часів Ярослава Мудрого.

Богослужіння Благовіщення сповнене піднесених, величних і радісних гімнів. «Радуйся, Благодатна, Господь з Тобою» – так звучить величальна пражника, що в усіх церквах лине під склепіння куполів. Сюжет свята – улюблена тема для іконописців багатьох поколінь.

Український народ особливо шанує свято Благовіщення і суворо забороняє всяку працю цього дня, а також лихослів'я. З цього приводу кажуть, що «в цей день навіть птиця не в'є свого гнізда». За давніми народними віруваннями, від Введення до Благовіщення не можна поратися біля землі, бо вона «відпочиває і сил набирається». Був звичай

на свято випускати на волю пташок, щоб співом Бога прославляли та просили щастя-удачі тому, хто їх звільнив. Годиться цього дня випустити на волю і всіх тварин, навіть собаку й kota виганяти з хати на подвір'я, «щоб почули весну і самі вже про себе дбали».

А 8 квітня будемо вшановувати Благовісника, як називають цей день у народі. Церква ж іменує його Собором Архангела Гавриїла – одного з найвищих у небесній ієрархії ангелів, який завжди з'являється, щоб повідомити радісну новину. Здавна Благовісника наділяли величезною силою, вважаючи його володарем сонця. Тож нехай прихильним до всіх наших читачів буде володар сонця й несе у їхні оселі благу вість про Сина Божого! ■

Світлана ДЕЙЧУК

■ фотофакт

«Мрія» взялася за роботу

■ нам пишуть

Шановні друзі!

Майже 18 років тому я звільнився в запас з лав Прикордонних військ України. Мешкаю в селищі Обухівка Дніпропетровської області. За медичною допомогою до Головного військово-медичного клінічного центру Служби звертаюся рідко. Однак кожного разу, залишаючи цей медичний заклад після обстеження або лікування, я переповнений відчуттям вдячності колективу за доброзичливе, чуйне та ввічливе ставлення до пацієнтів. Я гордий за рідне відомство – Державну прикордонну службу.

Порівнюючи наш центральний шпиталь з медичними закладами Міноборони та цивільними установами, бачу відчутну різницю у ставленні до пацієнтів, побутових умовах, рівні професійності лікарів та молодшого медичного персоналу.

Добре розумію, що це результат кропіткої повсякденної роботи кожного медичного працівника на своєму місці, а також управлінської ланки служби охорони здоров'я ДПСУ. Приємно було поспілкуватися з генерал-майором медичної служби Валентином Волохою, який обіймає посаду заступника директора департаменту – начальника управління охорони здоров'я. Валентин Григорович розповів про перспективні плани розвитку прикордонної медицини, новачі та технічне оснащення відомчих госпіталів. Особливо хочу подякувати начальнику госпіталю Світлані Олегівні Войтенко – професіоналу та талановитому організатору.

Крім того, мене вразив професіоналізм молодих лікарів, їхня висока відповідальність перед тими, хто довіряє їм своє здоров'я і навіть життя. Серед них хотів би відмітити Станіслава Вікторовича Юценка, Олександра В'ячеславовича Печиборца, Володимира Вікторовича Новицького, Юрія Миколайовича Денисенка, Сергія Григоровича Перерву та багатьох інших.

Окремого доброго слова заслуговують також і ті, хто створюють побутові умови, організують харчування хворих. Смачні і різноманітні страви, чистота, свіжа білизна... Що це необхідно пацієнту, щоб подолати хворобу?!

Усе це мені приємно розповідати, адже свого часу особисто докладав чимало зусиль для створення належних умов у цьому медичному закладі. То були складні часи розбудови Прикордонних військ України та облаштування державного кордону. І все це доводилося робити при економії коштів, а подекуди – і недофінансування.

Тим приємніше бачити нинішні успіхи, якими прикордонники можуть пишатися!

З відчуттям гордості і вдячності,

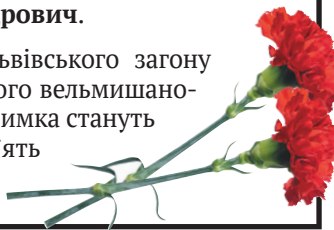
**генерал-полковник у відставці
Анатолій Клешня,
заступник (у 1992–1996 рр.),
перший заступник Голови
Державного комітету –
Командувача Прикордонних
військ України (у 1997–2000 рр.)**

■ пам'яті товариша

31 березня на 66 році життя відійшов у вічність колишній заступник начальника Львівського «Карпатського» прикордонного загону полковник у відставці

АХМАДІНУРОВ Сергій Олександрович.

Військовослужбовці, працівники і ветерани Львівського загону глибоко сумують із приводу передчасної смерті цього вельмишанованого ветерана. Нехай добрі спогади та наша підтримка стануть втіхою для рідних і близьких покійного, а світла пам'ять назавжди збережеться в наших серцях.

Жителі Київщини, днями із захопленням спостерігали явище, якого не бачили півтора року: українська гордість – літак АН-225 «Мрія» – після планового ремонту та модернізації здійснив виліт.

Найбільший у світі транспортний літак після регламентних робіт відправився у свій перший у 2018 році рейс, взявши курс на аеропорт німецького Лейпцига. Перший комерційний контракт, який передбачає чотири рейси, буде виконуватися на замовлення Саудівської

Аравії. І хоча його деталі на прохання замовника тримаються в таємниці, відомо, що «Мрія» на першому етапі перевозитиме вантаж вагою 150 тонн. Середня вартість одного такого рейсу становить 600-800 тисяч доларів. Це найдорожча ціна транспортного авіаперевезення у світі. Український літак після завершення програми, попередньо 3-4 травня, повернеться у рідний Гостомель.

Андрій КУЧЕРОВ

Державна прикордонна служба України запрошує на військову службу за контрактом

**СЛУЖИТИ,
ЗАХИЩАТИ,
ДОПОМАГАТИ**

(044) 527-67-17, 527-67-41, (099) 709-15-91, м. Київ, вул. Світла, 6

До уваги кандидатів на військову службу за контрактом до Державної прикордонної служби України!

1 березня 2018 року набрала чинності Постанова Кабінету Міністрів України від 30.08.2017 р. №704 «Про грошове забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб». Військовослужбовцям після укладання ними першого контракту виплачується одноразова грошова допомога у таких розмірах:

- особам рядового складу – 14096 грн;
- особам сержантського складу – 15858 грн;
- особам офіцерського складу – 17620 гривень.

■ оголошення

Посвідчення учасника бойових дій на ім'я Сливняка Віктора Олександровича АБ №551241, видане 9 квітня 2003 року управлінням Служби безпеки України по Одеській області, у зв'язку з втратою вважається недійсним.

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

Видається
з липня 1943 року

ПРИКОРДОННИК
України
Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Микола ЗОРИК

Літературний редактор
Леся МЕДВЕДЕНКО

Чергова по номеру
Тетяна ФІЛІПЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 61270
Наклад: 5500 прим.

З питань розміщення реклами звертатися у Головний центр стратегічних комунікацій ДПСУ за тел.: (044) 239-84-75

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:

02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:

566-43-30 (багатоканальний)
527-66-73, 239-85-77

E-mail: redactor@dpsu.gov.ua
kordo@ukr.net